

V rukou tří poradců trpíme a šetříme

 zvedavec.news/komentare/2024/02/9992-v-rukou-tri-poradcu-trpime-a-setrme.htm

Lubomír Man

29.2.2024 Komentáře Témata: Česká republika 644 slov

Bývaly doby, kdy se poradci vedoucích politiků pohybovali spíše v přítomných politických salonech, protože panovala snaha představovat politiky jako osoby neomylné, které žádné poradce nepotřebují. Bylo tomu tak i u nás, fungovalo to, nu a protože politici mívali těch poradců třeba i víc než jen jednoho – a sbírali rozumy od všech – budovali si pověst osob mimořádně informovaných a schopných, které si zaslouží, aby ve svých funkcích pokračovaly i v dalších funkčních obdobích, resp. aby postoupily do funkcí vyšších.

Poradci však zůstávali v postavení bytostí víceméně utajených a bylo tomu tak až do doby jejich vzpoury, ke které došlo v čase poslední české prezidentské volby v loňském roce, kdy v poradenském přítomně odmítl i nadále „trpět“ ješita a někdejší diplomat Petr Kolář, a na plná ústa republiky vyzvonil, že to on, i když – pravda – první nápad na to vyšel z amerického velvyslanectví v Praze, stvořil z vojeňského důchodce Petra Pavla nového prezidenta republiky. Což nový prezident de facto potvrdil (nevíme zda nadšen či nenadšen), a Petra Koláře ustavil svým hlavním poradcem a nazval ho „klíčovým člověkem“ a přítelem po boku“.

Čímž se lavina s poradci utrhla, poradci začali být zváni do televizních studií a už se neupejpli, přišli a mluvili, čímž se veřejnost postupně dovídala, že poradce má nejen prezident, ale i ministři důležitých ministerstev. Že třeba ministru zahraničí Lipavskému radí od roku 2023 všeobecně zkušenější ministr pro evropské záležitosti a v letech 2021 až 2023 náměstek ministra zahraničí Martin Dvořák, a že premiéru Fialovi a z povahy věci též ministryni obrany Černochové radí bezpečnostní analytik a expert na národní bezpečnost Tomáš Pojar. A že tedy vcelku zde máme nejméně tři či čtyři úřady (Hrad, ministerstvo zahraničí, ministerstvo obrany a úřad premiéra), které jsou vedeny nikoli už jen prezidentem, jednotlivými ministry a ministryni či premiérem, ale jakými ministryskými dvojčaty, u nichž nerozeznáte, která jejich polovina tvrdí muziku a která víceméně jen klepe podpatkem do koberce a do taktu.

Což ale není tak důležité, protože otázka kardinální zní jinak: prospělo vytvoření ministerských dvojčat české politice? Obohatili či zduchovnili ji čímsi lidským k vládním funkcím nově přísátí Petr Kolář, Martin Dvořák a Tomáš Pojar?

Odpověď se nabízí bez rozmýšlení: Ne! Naopak! Např. Petr Kolář je nejdivočejším proamerickým jestřábem u nás, což prokázal, když společně se svým synem Ondřejem a tehdy starostou Prahy 6, inspiroval v roce 2020 odstranění sochy osvoboditele Prahy maršála Koněva z pražského náměstí Interbrigády. A že jsou mu NATO a EU málo nenávislné a málo protiruské, prozradil v lednu tohoto roku, kdy řekl redakci webu CZECHCRUNCH, že by „z Prahy nejraději udělal hlavní město světových demokracií, protože NATO a EU nestačí a OSN nepracuje dobře“.

Martin Dvořák je na tom politicky podobně s tím rozdílem, že často střílí rychleji než táhne. Za což občas platí, jak vyplývá z této historiky: V emirátu Kuvajt, neuznávajícího existenci Izraele, zveřejnil Martin Dvořák selfie s vlajkou Izraele a popiskem „stojím za Izraelem“ Stalo se tak v reakci na izraelsko-palestinské střety v květnu 2021. Kuvajtská diplomacie si následně Dvořáka předvolala a ten později v otevřeném dopise vyjádřil své „extrémní výčitky“ a omluvil se „všem Kuvajťanům a Palestincům“ za nedostatek respektu vůči „nevinným palestinským obětem“. Nu a na stejně choulostivou půdu – zatím bez následku – vstoupil Martin Dvořák v rozhovoru pro SeznamZprávy, když kritizoval „špínu“, kterou provádí „Orbánův režim“ v Maďarsku.

Ideologicky stejně pevné postoje zaujímá k dnešním domácím i světovým problémům i Tomáš Pojar. V těchto dnech např. tím, jak usilovně a při každé vhodnější příležitosti připomíná Čechům, aby na podporu Ukrajiny nešetřili. Protože čím dříve Ukrajina Rusko porazí, tím lacinější to pro Čechy bude. Takže když dnes dáme na zbrojení nejen dvě procenta HDP, jak od nás coby povinnost NATO žádá, ale hned třeba procenta čtyři, budou nám za to naše kapsy v budoucnu vděčné.

Takže poradcům našich politiků věřme, spořme i tímto nezvyklým způsobem a dobře nám bude na zemi.

Známka 1.2 (hodnotilo 39)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole

(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků

(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF